

61 ¹⁸⁴² Livorno d. 14 de Juni 1842.

Det bliver nok det sidste Brev jeg skriver dig til fra
Livorno. Skönt mi første misse posten Torsdag. Jeg
er tør ikke skrive for ofte, og for langt, jeg vil
kunne alt for langt, at man sagde mig i Riobenform
at du sendte mig et Brev, som var til Mathia, men
du det. og det skal man alt sammen sige og
at løse, dog det er en gammel historie, men du
giver mig høflig skönt du forsvikket mig
på at det ikke var sandt. Jeg prøver nu at
og nu, saa beder jeg for Guds skyld ikke lade
sinde Brevet ligge og flygte omkring, saa
nogen af de vigtigste Brevet løse du
brant du for Brevet til løse, og sig mig
maa ikke skrive for langt, at man maa
sige sig til, saa meget, for dem jeg vil
ikke at du sig mere, du kan det
Brevet giver dig, du som nu saa minde, og
saa glad; men det bliver kommer taar du mig
i sinde, og du sig jeg saa Bienvenue
som jeg ganske berodet, som sendt dig
sinde nu jeg, det løse, og meget minde, i
Gid nu løst. - jeg, tænke saa til
for dem du kunde blive om min skade,
som du kaldte et, og jeg giver hold på mig,
men det følger ikke, jeg er med i blodet
for mig; som du kan jeg jo en det ikke
for dig, som du kan du, eller vil, jo
og alskelig, som du ofte kunde have med det
Brevet ikke, at give jeg dog nu blavt.

Det er en gammel historie, men du giver mig høflig skönt du forsvikket mig på at det ikke var sandt. Jeg prøver nu at og nu, saa beder jeg for Guds skyld ikke lade sinde Brevet ligge og flygte omkring, saa nogen af de vigtigste Brevet løse du brant du for Brevet til løse, og sig mig maa ikke skrive for langt, at man maa sige sig til, saa meget, for dem jeg vil ikke at du sig mere, du kan det Brevet giver dig, du som nu saa minde, og saa glad; men det bliver kommer taar du mig i sinde, og du sig jeg saa Bienvenue som jeg ganske berodet, som sendt dig sinde nu jeg, det løse, og meget minde, i Gid nu løst. - jeg, tænke saa til for dem du kunde blive om min skade, som du kaldte et, og jeg giver hold på mig, men det følger ikke, jeg er med i blodet for mig; som du kan jeg jo en det ikke for dig, som du kan du, eller vil, jo og alskelig, som du ofte kunde have med det Brevet ikke, at give jeg dog nu blavt.

Lidt længere i Rom, somme med om de ikke
var fulgt med os, jeg var nu meget uheldig og
forbragt med chrisen, dog naar du blot skinner
mig lidt kært, saa vil det nok træffe mig
hvor du er for nu og med kærelyse det, saa
lader det være det ikke i sig selv du møder mig,
dog det er nu nok glædet.
Til Gæsterne gik taget til St. Cloud med det
dame, som jeg, som jeg, og fuldt i sine blæse
du forfulde, forat gaar tilbage med det
til Paris, alle de steder du alle steder
Viden du. For Stange og Lørdag; Viden
skal jeg tilføje for kærelyse, du gløder sig meget
til at se du; Viden, du kommer at thro
ikke kan for sig at lade os være alle
for; Livorno er alt med det gamle, Viden
forfulde, og skulle du lunde kom og
for Angsten, saa mildt Baden mig
du godt, og du forfulde i Rom med
du og; Christian og hans kom gløder sig
meget til at se du; Viden
for du i du; og du forfulde mig
at for mig nu dog og om for du, og
for du i du; det, du forfulde mig om
ingen bad du for, du forfulde mig om
nu du for, at nu du i du forfulde mig om
for du for du forfulde mig om
for du for du, om du i du forfulde mig om
anden til at skrive til dig ind det er forfulde

Som du dog alltid varit till at gaar omkring med
lat mig hinde om du far taget at det, og saant du
i Norden og om du i det faale far det godt; som far
du ja lagt til troen men da det vist er meget bra
i Rom - man faa maan du for Gudstjeneste tagen
som ilt og saa, dog efter dog godt og alle figurer
man med linned skroter saa du bar dog og
lat kan forkiøles for hvor man finder saa meget
Arbejde du med saa Groggum og lat mig mig
midt naar du var færdig, og om du ladet dem
eller skal jeg efter du først kommer
og om du forresten ser du alt sammen gjort som du
aller i nogle ting er jeg begyndt efter at vide,
en begyndt du nok faat at modtage for din
for jeg saa nok ser flitig og ser indlydende du
finder faat, og modtage faat nok wat mad at
fige: du kan faa ikke modtage, det er jeg
virkelig, for er og faa en Minister som, og
færdig! Gode for jeg tager efter den
dig, du kan det ikke gøre dig noget
om for jeg faar dig, og faat at fige, jeg
er alt gæst færdig, og angik at jeg skal
blive det gæst, ja den og min
døren forladt, og allene blandt, for
gør mig under Jaarligen, du naar
for det skift af min flitig og liden, for
jeg ikke skal den for alle sammen
for alle den som alle for wat
for og tidsdag med os på tidens
i Rom, give jeg det under min
igennem for der mere land med
for den lille for
Lotto om Aftanen og Gode, og Bravo, for dig
nå det end for mig, alle for den begyndt at tage

Il Signor **LEONE** *Cavallieri di Morabito*
a Roma.
Via Festina 46.

A circular red ink stamp from the University of Toronto library. The text "UNIVERSITY OF TORONTO" is arranged in a circle around the date "1891". The stamp is partially obscured by the binding of the book.